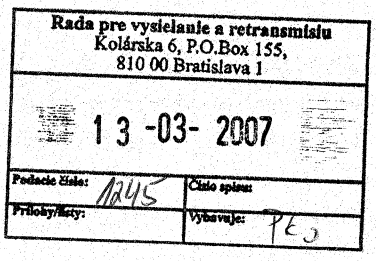
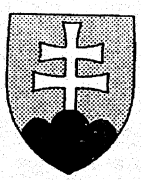
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Sž 47/2006







Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 13.03.2007
Najvyšší súd Slovenskej rep.
dňa 18. MÁJ 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Ivana Rumanu právnej veci navrhovateľa **Markíza – Slovakia, spol. s r.o.**, so sídlom v Blatnom, Bratislavská č. 334/18, IČO: 31 444 873, právne zastúpeného Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Gbelská č. 19, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom v Bratislave, Nám. SNP č. 12, o opravnom prostriedku – odvolaniach navrhovateľa proti rozhodnutiam odporcu č. RP/257/2005 zo dňa 7.11.2005, č. RP/274/2005 zo dňa 20.12.2005, č. RP/278/2005 zo dňa 20.12.2005, RP/303/2006 zo dňa 9.5.2006 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o t v r d z u j e** rozhodnutia odporcu č. RP/257/2005 zo dňa 7.11.2005, č. RP/274/2005 zo dňa 20.12.2005, č. RP/278/2005 zo dňa 20.12.2005, RP/303/2006 .

Účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím č. RP/257/2005 zo dňa 7.11.2005 odporca vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods.5 zák.č. 308/200 Z.z. tým, že dňa 12.10.2005 o cca 19.45 hod odvysielal program „ BIG BROTHER – Súboj Face to Face – magazín“, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods.6 určil odporca, za čo navrhovateľovi uložil podľa ust. § 64 ods.1 písm.d/ zák.č. 308/2000Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods.3 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 150 000 Sk. Program obsahoval prvky, ktoré odôvodňujú povinnosť označiť program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/274/2005 zo dňa 20.12.2005 odporca vyslovil, že navrhovateľ opakovane porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z., tým, že dňa 25.10.2005 o cca 22.50 hod odvysielal program

BIG BROTHER „Súboj – Late night“, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ust. 20 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z určil odporca, za čo navrhovateľovi uložil podľa ust. § 64 ods.1, písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods.3, písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z. vo výške 100.000 Sk. Predmetný program bol síce zaradený do vysielania po 22.00 hodine, ale bol označený ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov. V programe bolo prezentované sexuálne správanie ako forma zábavy, určená výhradne dospelým. Taktiež sa v ňom vyskytli obscénne gestá. V programe odznel aj vulgárny výraz.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/278/2005 zo dňa 20.12.2005 odporca vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods.5 zák.č. 385/2000 Z.z. tým, že dňa 26.10.2005 cca 22:00 hod, odvysielal program BIG BROTHER – Súboj Face to Face, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ust. 20 ods.6 zák.č.308/2000 Z.z určil odporca, za čo navrhovateľovi uložil podľa ust. § 64 ods.1, písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods.3, písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 200.000 Sk. Podľa odôvodnenia uvedený program bol zaradený do vysielania o cca 22:00 hod a označený ako nevhodný pre maloletých do 12 rokov. Z jeho prepisu je zrejmé, že obsahoval vulgárny jazyk, ktorý odôvodňuje povinnosť označiť program ako nevhodný a neprístupný pre maloletých.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/303/2006 zo dňa 9.5.2006 odporca vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods.5 zák.č. 385/2000 Z.z. tým, že 4.11.2005 o cca 19.46 hod odvysielal program BIG BROTHER – Súboj, pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ust. 20 ods.5 zák.č.308/2000 Z.z určil odporca, za čo navrhovateľovi uložil podľa ust. § 64 ods.1, písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods.3, písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 100.000,–Sk. Z prepisu daného programu je zrejmé, že tento obsahoval „nevypípané“ obscénne vyjadrenia. Článok VI ods. 1, písm. c/ JSO stanovuje vysielateľovi povinnosť označiť program obsahujúci takéto výrazy piktogramom 15 (nie 12) a zaradiť ich do vysielania po 20.00 hod.

Proti týmto rozhodnutiam odporcu navrhovateľ podľa § 64 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 250l ods.1 O.s.p. podal včas odvolania na Najvyšší súd. Navrhoval, aby súd napadnuté rozhodnutia odporcu v celom rozsahu zrušil. V odvolaniach zhodne uviedol, že odvysielaný program bo súčasťou projektu reality show s názvom „Big Brother“. Táto reality show bola zameraná na sledovanie súťažiacich, ktorí spolu bývajú pod dobu asi 3 mesiacov. Televízni diváci mali možnosť sledovať jednotlivé vzťahy a konflikty, ktoré sa odohrávali medzi jednotlivými súťažiacimi. Vysielateľ nemal možnosť ovplyvňovať chovanie obyvateľov domu z hľadiska vzťahov a prejavov sympatie, ktoré mali medzi sebou. Nesúhlasí s názorom Rady, že odvysielané zábery zobrazovali jednotlivých súťažiacich v takej podobe a ich prejavy boli v takom rozsahu, že by mohli ohroziť divákov maloletom veku do 12 rokov (v prípade rozhodnutia RP/274/2005 zo dňa 20.12.2005 nevhodného do 15 rokov). Je toho názoru, že vysielateľ označením programu piktogramom ako nevhodného pre diváka do 12 rokov (v prípade RP/274/2005 do 15 rokov). Je toho názoru, že vysielateľ označením programu piktogramom ako nevhodného pre televízneho diváka do 12 rokov (v prípade RP/274/2005

do 15 rokov) neporušil žiadne pravidla ustanovené v JSO. Odvysielaný program obsahoval zábery na skupinku súťažiacich, ktorí sa rozprávali o partnerských vzťahoch. Odvysielané dialógy medzi jednotlivými súťažiacimi obsahovali slovné spojenia s prijateľným sexuálnym charakterom pre maloletých. Odvysielané zábery vzhľadom na vysielací čas a ich charakter, nijakým spôsobom neboli neprijateľné a nepochopiteľné pre cieľovú skupinu divákov, a teda ich nemohli negatívne ovplyvniť. Sex je dnes prítomný či už na televíznych obrazovkách alebo kdekoľvek inde v najrôznejších podobách a reality show ako bola Big Brother určite nespôsobila nejaké jeho odtajnenia či prelomenie v hovorení o ňom. Maloletým od 12 do 18 rokov sa vzťahy či už priateľské alebo partnerské medzi mužom a ženou nezatajujú a patria v ich veku už k bežnej vnímateľnej reality. Vzhľadom k uvedenému posudzované programy bol označené v súlade s pravidlami JSO. Preto ak Rada dospela k inému záveru posúdila vec právne nesprávne, pričom z vykonané dokazovania dospela aj k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľ ďalej namietal, že odporca neodôvodnil výšku uložených sankcií, a preto sú rozhodnutia v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. V odvolaniach proti rozhodnutiam RP/278/2005 a RP 274/2005 namietal i porušenie ust. § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku – zásadu súčinnosti a možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Odporca vo vyjadreniach k odvolaniam navrhovateľa uviedol, že v predmetných programoch sa vyskytovali scény, ktorých obsah Jednotný systém označenia kategorizuje ako nevhodný a neprístupný pre maloletých. Jednotný systém označovania programov podľa ust. § 29 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z. ak aj podmienky jeho uplatňovania určí Rada, pričom vysielateľ je podľa ust. § 20 ods. 5 tohto zákona povinný tento systém zaviesť a uplatňovať. Pokiaľ tak navrhovateľ neurobil, nemohol konať v súlade s pravidlami JSO. Nesprávne uplatnenie JSO nie je možné považovať za splnenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 cit. zák. Odporca má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistil skutkový stav veci, na ktorý správne aplikoval relevantné ustanovenia zákona. Rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené § 47 zák.č. 71/1967 Zb. a nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Odporca postupoval podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku – dal navrhovateľovi možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia vyjadril k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia. Navyše navrhovateľ mal podľa § 23 ods.1 správneho poriadku ako účastník konania právo nazerať do spisov, robiť si z nich výpisy, odpisy a dostať kópie spisov alebo dostať informáciu zo spisov iným spôsobom. Na základe vyššie uvedeného odporca odmieta tvrdenia, že navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutí č. RP/274/2005 a RP/278/2005. Odporca odmieta tvrdenie, že pri určovaní výšky pokuty vybočil z medzí správneho uváženia.- odporca zohľadnil všetky relevantné skutočnosti podľa ust. § 64 ods. 2 zák.č. 308/2000 Z.z. ako aj predošlé porušenia predmetných ustanovení navrhovateľom, na základe ktorých určil výšku pokuty, pričom pri jej určovaní nevybočil z rámca stanoveného ust. § 67 ods. 3, písm. d/ cit. zák. Navrhoval, aby najvyšší súd podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil napadnuté rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2, písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 64 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z.

po preskúmaní napadnutého rozhodnutí a postupu odporcu dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup odporcu sú v súlade so zákonom.

Podľa § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení účinnom ku dňu začatia správneho konania, *na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12 a 18 rokov.*

Podľa § 20 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení účinnom ku dňu začatia konania *jednotný systém označovania programov a podmienky jeho uplatňovania určí rada. Tento systém rada zverejní prostredníctvom svojej internetovej stránky, na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla a doručí ho dotknutým vysielateľom.*

Najvyšší súd zistil, že skutkový stav medzi účastníkmi konania nie je sporný, pretože program bol predmetom monitorovania odporcu a jednotlivé sporné scény boli odporcom jednoznačným a určitým spôsobom identifikované. Sporným je vyhodnotenie, či pri ich odvysielaní boli programy označené v rozpore s jednotným systémom označovania programov, ktorý formálne deklaruje vekovú vhodnosť jednotlivých programov. Posúdenie obsahu odvysielaného programu podlieha správnej úvahe odporcu. Ide o hodnotenie ľudského správania sa prezentovaného ako vhodného, prípadne nevhodného pre určenú vekovú kategóriu. Exaktné hodnotenie správania sa osôb nie je možné, preto sa uplatňuje hodnotový prístup ktorý reprezentuje odporca svojou úvahou. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so stanoviskom odporcu podľa ktorého „... *je potrebné zobrať do úvahy, že takéto formáty usmerňujú názory a formujú postoje detí a mládeže. Maloletí diváci nemajú taký odstup a nadhľad ako dospelé publikum, ktoré túto „realitu" neberie úplne vážne. Sú veľmi náchylní preberať vonkajšie vplyvy a vzory pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt. Pokiaľ ide o správanie sa účinkujúcich reality show nevedia selektovať medzi tým, čo je spoločensky prípustné a akceptovateľné a čo už túto hranicu prekračuje. Maloletý divák má väčšiu náchylnosť považovať zobrazované za reality, nadobúda pocit, že skutočný svet dospelých funguje práve tak, ak je to prezentované v reality show, a že správanie s účinkujúcich ako aj ich konanie je príkladom tohto fungovania. Najmä u maloletého diváka, ktorý je náchylný považovať účinkujúcich reality show za vzor a nekriticky napodobňovať ich správanie, takto vzniká dojem, že používanie takýchto výrazov je bežné a spoločensky akceptované...*".

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Najvyšší súd nezistil vybočenie napadnutých rozhodnutí z medzí a hľadísk ustanovených zák.č. 308/2000 Z.z. a v rámci zákonného splnomocnenia jednotným systémom označovania programov.

Uložené sankcie rovnako najvyšší súd považuje za primerané, poukazuje na to, že boli uložené blízko dolnej hranice zákonom povoleného rozpätia od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk (podľa § 67 ods. 3, písm. d/ zák.č. 385/2000 Z.z.) a svojou povahou majú poriadkový charakter. Osobitné detailné zdôvodňovanie nebolo potrebné. Intenzita zdôvodňovania sankcie priamo súvisí s rozpätím, v ktorom sa správny orgán pri využití sankčného mechanizmu pohybuje.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. Navrhovateľ vo veci úspech nemal, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania. Odporcovi trovy konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 22. novembra 2006

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková